

Musikkens historie i Tvis

2. del (fra 1980 – 2022)

I 2019 udkom første del af Tvis - festmusikkens historie, samlet og udgivet af Søren Henriksen.

Undertegnede aftalte med Søren at gå videre med dette projekt og skrive 2. del af denne festlige historie.

Nogle orkestre hører hjemme i en tværgående periode, men aftalen var, at de orkestre, der primært er kendt efter 1980 skulle beskrives i 2. del. Så selv om flere af de musikere, der omtales her, allerede var godt i gang i 70-erne, så er de medtaget her.

Det har selvfølgelig været nemmest at fortælle afsnittet om Fischers (Fodvarmere), hvor jeg jo selv har oplevet tingene. Resten af stoffet er blevet til på grundlag af interviews med Leif (lillebror) Andersen, Astrid Uhlund og Bjarne Frandsen. Tak for kaffe og hyggeligt samvær, og at I var med på at dele jeres gode minder om vores fælles passion: at tage ud og skabe de musikalske rammer for gode fester og underholde folket i forsamlingshusene, også her i Tvis!

Agner Lund

Tvis i februar 2022

Polle, Jørgen og Lillebror, de tre Andersen brødre.

Til utallige familiefester i Tvis Sognegård er musikken i perioden fra 70-erne og 40 år frem blevet leveret af enten Polle eller Jørgen og lillebror.

De tre brødre blev født i Holstebro i en ganske normal arbejderfamilie (bopæl på Enghavevej), hvor faderen arbejdede på Holstebro Jernstøberi og moderen på Tobaksfabrikken. Men faderen spillede også harmonika i duoen "Frits og Kalle" og musikken fyldte meget i hjemmet. Så ikke så sært at de tre brødre alle blev musikere. Både Polle og Jørgen var selvlærte, men lillebror – Leif – fik som dreng noget privat klaverundervisning (læreren hed Ringland). At spille efter noder, blev han dog hurtigt træt af, så hellere udnytte sit gode gehør, ligesom de to storebrødre gjorde.

Jørgen er født i 1937 (død i 2000), Poul i 1947 (død i 2015) og Leif født i 1953.

Leif gik hurtigt fra klaver til orgel, og allerede som 16-årig spillede han sit første arrangement sidst i 60-erne i en loge i Holstebro. Det var ligesom brødrene og faderen de gamle evergreens og dansktopmusikken, som Leif kastede sig ud i.

Storebror, Jørgen, begyndte tidligt med at spille festmusik i forskellige orkestresammenhænge. Et af de orkestre han var med i, var Holstebro orkesteret GALANTI, et orkester som også Polle i mange år, og senere Leif på et tidspunkt spillede med i (spillede bl.a. på PUBBEN, og så langt væk som Borggården i Fredericia)). GALANTI havde i det helt taget mange forskellige medlemmer igennem disse år. Bl.a. trommeslageren Preben Aggerholm, der er kendt fra mange orkestre i Holstebro.

Her ses orkesteret GALANTI. Jørgen med guitar og Polle med saxofonen

Leif spillede også før dette i andre orkestresammenhænge, bl.a. i orkesteret SUNBEAM.

På et tidspunkt spillede Jørgen sammen i duoen, Jørgen og Verner, og her opstod der åbenbart uenighed mellem de to musikere. Der var aftale om at spille flere arrangementer på Hjerm Hotel, og så måtte Leif træde til som afløser. Det blev en stor succes, og hotelpersonalet døbte orkesteret: Jørgen og Lillebror. Og så var de to brødre i 1977 pludselig forenede i en duo, der blev en meget stor succes i det vestjyske.

Tilknytningen til Tvis fik de i 70-erne, hvor først Jørgen og senere de to andre brødre flyttede til Tvis.

Arrangementskalenderen blev hurtigt fyldt op, og i de kommende år spillede duoen mellem 100 og 150 arrangementer om året helt frem til 1995, hvor Leif stoppede, og Jørgen så spillede solo de sidste år frem til sin død.

Indspilninger på bånd.

På den tid var det meget almindeligt at festdeltagere ønskede at købe kassettebånd. Jørgen og Lillebror indspillede i alt tre af slagsen. Titlerne på disse var: Pavillons Stemning, Deruda´ med Jørgen & Lillebror og Aulum Kro Party. De to første er indspillet i Tewa studiet i Farsø og det sidste i Halgård Studiet i 1990.

Fra omslaget til kassettebåndet: Deruda´ med Jørgen og Lillebror

Alt musikken, på nær et nummer er egne fortolkninger af forskellige evergreens og dansktopmelodier.

Båndene blev en kæmpesucces. Ud over at blive solgt ved de arrangementer, hvor Jørgen og Lillebror spillede, så blev de solgt i lokale supermarkeder/butikker og pladeforretninger. De udkom i et oplag på 3-4000 stk. og blev solgt. Senere blev de også overspillet på CD.

Leif fortæller, at der ikke var en stor fortjeneste ved dette salg, men det var rigtig god PR og med til at skaffe mange arrangementer.

 Palmehaveaften på Humlum Kro
 lørdag den 4. marts.

Der serveres: »STORT TA' SELV BORD«
 fra kl. 19.00:

2 slags sild – rejer samt 5 varme retter, ostenretning – pris 35,- kr.

Musik: »JØRN OG LILLEBROR«.

Bordbestilling:
 Telefon 86 11 03.

HUMLUM KRO.

Palmehaveaftener var datidens store hit som danseaftener

Montageværkstedet.

Jørgen og Lillebror blev som sagt et meget populært orkester i Holstebro området, og derfor fik de også henvendelser om at spille for lidt anderledes grupper af tilhørere. Igennem mange år spillede de helt gratis til fester for alle brugerne af Montageværkstedet i Holstebro. Denne gruppe var noget helt specielt af spille for, husker Leif. Danseglatte og i det hele taget fantastisk deltagende og aktive, en stor oplevelse, også for musikerne. Jørgen og Lillebror modtog megen anerkendelse og også månedens buket i Holstebro Posten for dette frivillige arbejde.

UGEBLADET ONSDAG 7. DECEMBER 1983

Ugebladets buket:

MUSIK HUMØR OG GLÆDE

- Jeg synes, »Jørgen og Lillebro'rs« fra Tvis har gjort sig fortjent til »Ugens Buket«. Gennem flere år har de - ved deres musik og usigeligt gode humør - underholdt og i allerhøjeste grad glædet elever fra Aktivitetscentret Sysseleting, Montageværkstedet, Pensionatet Sysseleting og Pensionatet Saugstrup.

De fortjener en stor tak og »Ugens Buket«.

Med denne indstilling fra »Bodils mor« var der ikke tvivl om at Jørgen, 45, og Lillebror Leif, 30, med efternavnet Andersen var kvalificerede til at modtage »Ugens Buket«.

Gennem en hel årrække har de to musikere hver anden måned stillet sig gratis til rådighed for at spille for eleverne fra de omtalte steder. Buketten blev under festlige former overrakt ved en festlighed i torsdags. (se næste side).

**DET GLADE
BLAD**

På samme måde spillede orkesteret gratis på Tvis Plejehjem, Thorshøj Plejehjem og for udviklingshæmmede på Saugstrup.

Holstebro Valsen

Jørgen havde også evner som komponist og tekstskriver. Han havde job på tæppefabrikken Scantuft i Holstebro, og her gik han en dag og nynnede på en ny melodi – en vals – som han så også lavede en tekst til. Det blev den i området kendte vals – Holstebro Valsen – en sang som blev meget populær i området.

Her er teksten til Holstebro Valsen (aflyttet fra kassettebånd, så der kan være små fejl):

*Det er byernes by, Holstebro har et ry, vi er stolte af vor lille by
Selv i bidende blæst, er Sct. Jørgen til hest, byens vartegn er kendt af enhver
Vi har et opland der sir', spar to kan I tro, en gågade kendt viden om
Vore piger er kønne, kuløren er god, døm selv, hvis du kommer forbi
Det er byernes by, Holstebro har et ry, vi er stolte af vor lille by*

*Storåen er byens kendetegn, der deler byen i to
Huse må vige, de er i vejen, her skal kulturen jo gro
Hvis du støtter en by, er den sikker på ny, på betegnelsen som årets by
Læg din handlen min ven, og få penge igen, og syng lisom os denne sang:
Det er byernes by, Holstebro har et ry, vi er stolte af vor lille by*

*Hvis du en dag er i trist humør, så sku du gå dig en tur,
Se vores springvand og skift kulør, livet bliver herligt fordi
Læg din arm om min hals, i den dejligste vals, læg sorgerne bort i en stund
Sig så højt som du kan, hæng nu i alle mand, det lyde nu skal fra vor mund
Det er byernes by, Holstebro har et ry, vi er stolte af vor lille by*

*Hvis du blir' svigtet på livets vej, himlen er ej altid blå
Så vil humøret ku' præge dig, det kan vi alle forstå
For er du ensom min ven, må du prøve igen, og lykken vil findes et sted
Glimt i øjet du får, når på Strøget du går, med dem som du mest holder af.
Det er byernes by, Holstebro har et ry, vi er stolte af vor lille by.*

Repertoiret

Jørgen og Lillebror spillede primært dansktop musik og gamle evergreens. De havde et meget stort repertoire. Nye numre blev typisk til på den måde, at Jørgen aflyttede dem fra radio og kassettebånd, og skrev teksten ned. Der var ikke tid til egentlige øve aftener, men man kom i god tid til arrangementet, og så var der lige tid til at øve et par nye numre, når grejet var stillet op. Det var ikke altid det hele sad i skabet

første gang, men det tog brødrene ikke så tungt. Begge har altid kunnet leve med en lille fejl, i musikersprog kaldet en "bøf", i ny og næ, og efterhånden som de nye numre var spillet mange gange, ja så sad de der i den form som Jørgen og Lillebror nu spillede den. Der blev ikke lavet en playliste til de enkelte arrangementer, men man fornemmede publikums smag, og så skiftedes man til at foreslå et nummer. Det gav aldrig problemer de to brødre imellem. Og med mange numre i bagagen, ja så kunne man jo også spille på opfordring!

Leif med sit hammondorgel og leslien bagved (Aulum Hotel)

Grejet og rollerne i orkesteret

Jørgen spillede på elektrisk rytmeguitar og sang, og det var hans rigtig gode sangstemme, der bar mange numre. Leif spillede på orgel og fodbas, og sang med på omkvædene. Her var det tit Leif der sang A-stemmen, og Jørgen der sang 2. stemmer. Igennem de mange år, som orkesteret spillede, blev der også skiftet ud i grejet. Leif brugte en rytmeboks, og på et tidspunkt købte han også en såkaldt LESLIE forstærker. Denne store, tunge forstærker lavede en fantastisk lyd sammen med et hammondorgel, og det dannede en rigtig god bund i orkesteret sammen med fodbas og rytmeboksen. Men orgel og forstærker var tunge, så det var absolut ikke ønskværdigt at skulle slæbe det op på en scene, måske op ad en lille trappe. Så hellere sidde og spille på gulvet. Her var man også tættere på gæsterne.

Et godt sanganlæg med indbyggede ekko og rumklangeffekter var med til at løfte sangen. Leif fortæller at det var vigtigt for begge to, at de selv spillede og lavede musikken. Der blev aldrig brugt forud programmeret baggrundsmusik til sangen. Kun trommerne var "uægte" i form af en god rytmeboks.

Her ses Jørgen og Lillebror i Tvis Sognegård

Honoraret

En god duo kostede typisk en 3-4000 kr. i 80-erne og det var også i det prislæg at Jørgen og Lillebror lå for musik til en fest. Jørgen var altid den der kørte med bil og trailer, og han fik så lidt kørepenge oveni.

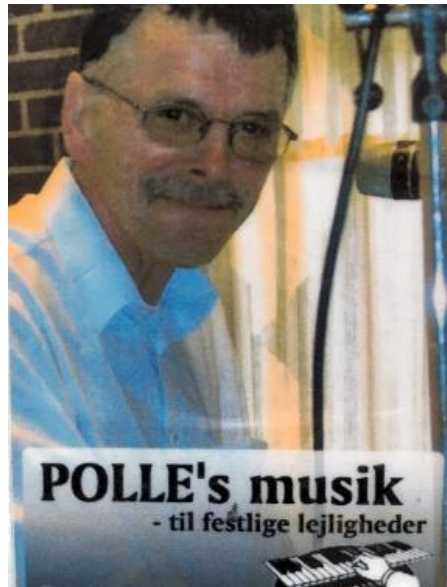
Festlige fyre

Begge brødre var et par meget festlige fyre, og at være musiker dengang var også forbundet med, at der altid var fri bar. Værtsparet og andre gæster forsynede typisk musikerne med masser af øl og drikkevarer, og det krævede viljestyrke at sige nej tak og tage en sodavand. Leif fortæller at han godt kunne falde i en gang imellem, når festen kørte, og hvis han fik lidt svær ved at huske de enkelte numre, og "bøfferne" blev flere end Jørgen syntes der var OK, ja så fik han besked af storebror om at stoppe med øllene og tage sig sammen! Men der var mange fristelser. I en måned spillede de to fast på et dansested i Esbjerg, og her gik det livligt for sig, husker "Lillebror".

Forbilleder

Leif fortæller, at orkesteret havde de store dansk top orkestre som forbillede, og et orkester som Bjørn & Okay har inspireret meget, lige som mange af deres numre var på repertoire hos Jørgen og Lillebror. Glad musik, som ikke var for kompliceret, og som alle nemt kunne danse til, det var det som man gik efter.

Polles visitkort

Poul Andersen (POLLE)

Den tredje Andersen bror, Polle, er mest kendt som solomusiker, hvor han har spillet til utallige familiefester i området, og er nok den musiker, der har spillet til flest fester i Tvis Sognegård.

Polle spillede som førnævnt med i Holstebro orkesteret GALANTI i 60-erne og 70-erne, og her spillede han også i en periode sammen med storebror Jørgen.

Men senere gik han solo. Leif forklarer, at Polle var den af de tre brødre, der var mest perfektionistisk og professionel i sin tilgang til musikken. Ikke noget med at springe over en akkord eller lave halve løsninger. Musikken og de enkelte numre skulle være så tæt på originalen som muligt.

Polle spillede dog også en overgang sammen med en trommeslager, der hed Bent Bak, men det var nemmere med en god rytmeboks, og så skulle der jo heller ikke deles honorar med en anden musiker, hvilket selvfølgelig også var en fordel for værtparret, der så måske kunne få lidt billigere musik.

Polle spillede orgel og i mange år fodbas kombineret med rytmeboks men i sine unge år (fx i GALANTI) der spillede han på guitar.

Repertoiret var stort set det samme, som det Jørgen og Lillebror spillede. Det var de gamle evergreens og dansktopmusikken, der fyldte mest, men Polle kunne også sagtens spille nyere musik, både danske og internationale hits, hvis sammensætningen af gæsterne lagde op til dette.

Han kunne også sagtens spille til sanglege og folkedansenumre. Det var også en stor fordel, hvis gæsterne gerne ville have lidt musik til spisningen og så danse lidt sanglege bagefter, måske blandet med lidt almindelig dansemusik.

Polle på sit favoritspillested: Tvis Sognegård

Leif fortæller, at brødrene arbejdede meget sammen om at fordele arrangementerne. Hvis Jørgen og Lillebror var optaget, så blev arrangøren sendt videre til Polle, og modsat.

På samme måde snakkede brødrene sammen om at udveksle numre og gode ideer til nye numre og den måde de kunne arrangeres på. Når brødrene mødtes, så sad den ene ved orglet, og så blev der snakket musik og udvekslet ideer.

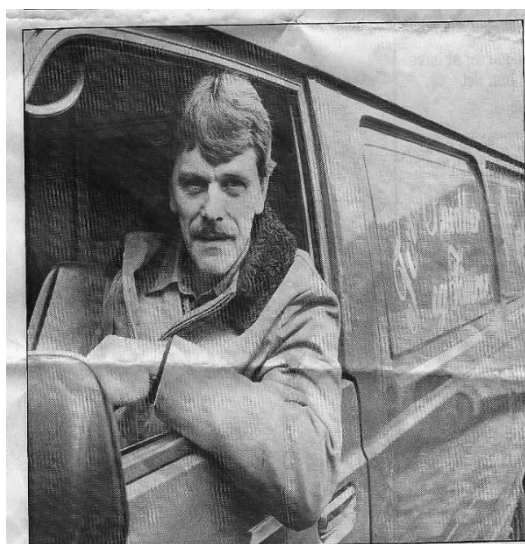
Polle var meget med på noderne mht. nyt grej. Han investerede i nye orgler/keyboards, og da det også blev muligt at spille med de såkaldte midi filer, hvor meget af musikken og soloer er forprogrammeret, ja så gik Polle med på den musikform, og det gjorde selvsagt repertoiret meget bredere.

Polle var udlært tømrer (drev til sidst sin egen tømmerforretning) og han var også en dygtig håndværker til at lave og spille sin musik. Han var dygtig til at sætte sig ind i de nye muligheder med sit nye instrument, og han kom for øvrigt meget ude hos Alfred Christensens musikhandel for at følge med i alt det nye.

Han var meget grundig omkring sine arrangementer. Aftalte altid med værtsparret hvad der skulle spilles, og mødte meget velforbereget op. Det satte han en ære i. Han trivedes meget godt med at være solomusiker, og var meget nem at omgås for restauratører og værtspar i sognegårdene. Leif fortæller, at Polle var utrolig glad for at tage ud at spille. Han var spillemand i ordets allerbedste betydning.

I mange år spillede han også for pensionisterne til træf, møder og fester i Laden i Holstebro, ligesom han har spillet til rigtig mange høst- og årsfester på Tvis Plejehjem.

Polle spillede musik til fester stort set indtil han blev ramt af cancer og døde i 2015. Det var et stort tab for ikke bare familien men også for de mange mennesker, der holdt af Polles musik og bestilte ham til festerne.

Selv om Poul H. Andersen er kommet hurtigt i sving, så er der dog blevet tid til at forsyne køretøjet med det nye firmanavn.
(Foto: Henrik Bjerregrav)

Ny tømrer- og snedker satses mest på det lokale samfund

Med få ugers varsel har Poul H. Andersen, Bunnestrupvej 11 i Tvis, vovet springet ud som selvstændig tømrer- og snedkermester. Under navnet »Tvis Snedker- og Tømrerforretning« er han startet, endnu inden værkstedsforholdene er endeligt afklarede.

- Jeg havde haft i tankerne at bespilde som selvstændig til efteråret, men da min mester Ove Uhrland, Tvis, pludselig afdøde forretnings, fremskaffede jeg også mine planer.

Poul H. Andersen, der er 41 år, er udlært i Hjern, og har arbejdet i Tvis siden 1973.

- Det har givet mig et stort lokalnetværk, og det er da

også fint og fremmet det lokale område i Tvis og omegn jeg satses på.

Poul H. Andersen beskæftiger sig både med reparationer og nybygninger og har desuden trøst gennemgået et kursus i gulvbelægning.

- Jeg arbejder på at kunne indrette værksted på Skautrupvej i Tvis, men indtil det

går i orden, har jeg rådighed over et værksted i Mjørup, oplyser Poul H. Andersen.

Med Poul H. Andersens bestilling får Tvis to lokale tømrere og snedkerforretninger, idet Ove Uhrlands forretning som tidligere omtalt er overtaget af Gråkjær Staldby.

ven

Polle var et kendt ansigt i Tvis, her omtalen fra Dagbladet Holstebro, i forbindelse med at han startede egen tømrer- og snedkerforretning.

Astrid og Ove Uhrlund

Astrid er født i Vinding Sogn i 1939 og Ove er født i Tvis også i 1939 (død i 2001)

De blev kæresten allerede som 15-årige, blev senere gift og boede først et år ved Vejen og senere i 12 år i Vinderup. I 1972 købte de ejendommen Nørremark (Tvislundvej 1) og her startede Ove sin egen tømrerforretning, som han drev i en længere periode, inden han afhændede den og så drev sin egen tegnestue.

Allerede i Vinderup tiden var Ove i gang med at spille musik i hjemmet. Han var en musisk og teknisk begavelse, der elskede at bruge sin fritid på at rode i gamle radioer, og han byggede selv forstærkere og sit første orgel samt de højtalere musikken kom ud af. Ove fik aldrig lært noder, men han havde et godt gehør (og humør), og han kunne hurtigt aflytte en melodi.

Hobbyarbejdet med musikken fortsatte, da familien kom til Tvis, og Ove begyndte efterhånden at besøge Alfred Christensens musikhandel, hvor han købte et professionelt orgel med en masse indbyggede finesser, bl.a. rytmeboks. Ove elskede at lege med sit instrument og udnytte de mange muligheder med at kunne lave en lyd som et helt orkester.

Ove og Astrid var med i mange foreningssammenhænge i Tvis, bl.a. håndbold og amatørteater, og efterhånden begyndte Ove at underholde og spille til de fester, som blev holdt, fx når amatørskuespillerne holdt fest efter en veloverstået forestilling. Det begyndte efterhånden at brede sig til almindelige familiefester i Tvis Sognegård.

Astrid havde i mellemtiden fået jobbet som cafeteria og halbestyrer i Tvis Hallen, og her brugte hun og også Ove rigtig mange timer i periode fra 1981 frem til 1988.

Astrid var i denne periode også begyndt at optræde uden for hjemmet med sin gode sangstemme, og det foregik i "Sangbuketten", der var en flok glade mennesker (bl.a. Tvis boerne Jette Holt og Henning Nørby). Hanne Mortensen (gift med plejehjemsforstander Jens Mortensen, Tvis Plejehjem) akkompagnerede på klaver, og gruppen optrådte hvert forår til ca. 20 koncerter/pårørende fester rundt omkring på egnens plejehjem.

Astrid Uhrlund i midten. Jette Holt (til venstre) og Hanne Mortensen (til højre) for Astrid

Her ses Henning Nørby, stående bag ved Astrid Uhlund, og en glad Hanne Mortensen ved klaveret

I 1988 stoppede Astrid og Ove i Tvis Hallen. Det var efterhånden blevet et meget hårdt job der krævede megen tilstedeværelse både hverdage og i weekenden, og Ove foreslog nu i stedet til Astrid, at de skulle lave en duo, og at hun skulle tage med ud og spille til familiefester. Astrid var ikke helt varm på ideen fra starten. Hun fortæller, at hun altid har været meget nervøs for at skulle optræde, især for nogen hun ikke kendte. Men Ove fik hende overtalt, og de næste 10 år spillede de til rigtig mange familiefester. Ved et tilfælde startede de hos noget familie på Sunds egnen, og det gik så godt, at de fik rigtig mange arrangementer i dette område i tiden derefter. Astrid sang for på sangene under spisningen og de skiftedes til at synge eller sang duet under dansen. Ved nogle fester blev der også opfordret til, at de skulle lave sangunderholdning under spisningen.

Dette billede er fra et arrangement på Rejkjær Camping. Dette år var Jacob Haugårds: "Det hammer hammer fedt" blevet en landeplage, og Astrid husker det som en rigtig sjov og festlig aften!

På et tidspunkt fik de et arrangement i Haunstrup Forsamlingshus, og her blev værten så glad for Ove og Astrid, at de nærmest blev husorkester, og her spillede de til rigtig mange fester i tiden derefter.

På et tidspunkt var der besøg af en vært fra et feststed i Thyregod, og han blev så begejstret for musikken, at han lavede en aftale med Astrid og Ove om at komme derned. Det kastede rigtig mange arrangementer af sig dernede i den kommende periode. Men længere væk ønskede de heller ikke at køre. Astrid og Ove spillede selvfølgelig også til lokale fester her i Tvis.

I 1998 blev Ove desværre ramt af alvorlig sygdom, og de måtte aflyse alle spilleaftaler. Der gik et år, og så fik de stillet musikgrejet op og samlet på loftet i deres nye hjem på Klostervej. Ove var igen i stand til at spille og i denne periode (i år 2000), indspillede han 2 CD-er (den ene sammen med Astrid)

Omslagene til de to CD-er, som Ove lavede på loftet på Klostervej

Ove og Astrids stampublikum var fortrinsvis de ældre mennesker, og derfor var repertoireet også sammensat af de gode gamle evergreens evt. med nyere numre fra fx Lis og Per. Ove spillede efter gehør og numrene blev aflyttet og indstuderet/øvet hjemmefra. Som ægtepar har de to haft rigtig mange hyggelige aftener sammen, hvor der blev sunget og spillet og udvalgt numre til repertoireet. Udfordringen ved arrangementerne kunne nogle gange være, når der var trykt en fællessang som de ikke kendte. En sådan situation frygtede Astrid, men Ove fik som regel ved hjælp af en gæsts nynnen indøvet melodien, og så gik det alligevel. "Du skal bare synge alt det du kan, så skal gæsterne nok følge dig" var Oves gode råd til Astrid ☺. Og det gjorde hun så, men hvis der var for mange af den slags oplevelser en aften, kunne hun godt komme i tanke om at sige til Ove på hjemvejen: Nu vil jeg ikke mere, vi skal have hold på. Men med et par nye aftaler fra festen på lommen så var det svært, og heldigvis - til glæde for mange selskaber - blev de to ved, indtil Ove i 1998 måtte sige stop pga. sit helbred.

FairWay (Ove Brunebjerg og Bjarne Frandsen)

I 1992 mødtes to "unge" familiefædre i musiklokalet på Tvis Skole. Det var Tvis Kulturelle Samvirke, der hver onsdag tilbød mulighed for at udfolde sig med forskellige aktiviteter på skolen, og John Fischer, der dengang var lærer på skolen, var kommet på ideen, at der sikkert gik musikalske Tvisboere rundt, som manglede nogle at spille sammen med, og et sted hvor instrumenter var til rådighed i et godt øvelokale. Der dukkede kun to op i musiklokalet den første aften, og det var Ove Brunebjerg og Bjarne Frandsen.

Ove er ægte barnefødt Tvis bo, idet han kom til verden på gården Ny Kibæk i 1959.

Bjarne var derimod "indvandrer". Han er født i 1954 i Arden ved Hobro. Han flyttede til Holstebro i forbindelse med sin pædagoguddannelse, og senere flyttede han til Tvis, hvor han i første omgang blev tiltrukket som fodboldtræner. I mange år arbejdede han som leder på Fritidshjemmet Fuglsang.

Her øves der hjemme hos Ove på klostervej

Ove og Bjarne, der også kendte hinanden lidt fra fodboldklubben, fandt hurtigt ud af, at det var rigtig hyggeligt at spille sammen. Ove spillede på keyboard, og Bjarne på guitar, et instrument som han havde lært at spille på i forbindelse med sin uddannelse, og som blev flittigt brugt i forbindelse med sang og hygge på Fuglsang. Han underviste også børn i guitarspil i sin fritid.

Bjarne havde selv en akustisk western guitar, men der skulle jo strøm på, så han startede i bandet med at spille på skolens blå Wachburn guitar, og senere købte han sig en elguitar ved Alfred Christensen. Ove havde et stort elorgel i hjemmet, men købte så et keyboard, der jo var nemmere at flytte rundt med

Efterhånden fik de to så stort et repertoire op at stå, at de også fik lyst til at komme ud og optræde, og første arrangement var til Spil Sammen Festen i Tvis i forbindelse med en ølsmagning i teltet. Det gik fint, og de fik snart flere henvendelser om at komme ud og spille til private fester.

På sætlisten var det numre af fx Kim Larsen, Gasolin, Beatles, Creedence Clearwater, Shu-bi-dua og Lars Lilholt. Ove husker, at når de øvede hjemme, så råbte hans lille datter, Mette: Spil wouw wouw sangen (Kald det kærlighed).

Det var lysten og det hyggelige samvær, der drev værket, og ambitionen var ikke, at de skulle ud at spille hver weekend. Der var nok at se til med job, anden fritid og ikke mindst de to børnefamilier derhjemme.

Ove husker både små og store aftener. I forbindelse med en byfest i Mejrup, var scenen vendt godt væk fra udsænkningen, og der kom kun ganske få mennesker. Så efter tre kvarter fik de betalingen og kunne køre hjem efter det, som han oplevede som en god øveaften. En anden gang – også i Mejrup – spillede de til spisning og derefter 3-4 timers dans indtil kl. 02, og gæsterne var rigtig glade. Men tidligt afsted og hjemme kl. 03.00! Det var en god, men hård aften, og så skulle der pakkes instrumenter ud dagen efter. Nogle gange lånte de for øvrigt anlæg fra Fischers Fodvarmere, hvis de ikke selv skulle bruge det.

Her ses FairWay spille til et arrangement i Mejrup

Duen FairWay (ideen til navnet fik de ud fra tanken om, at musikken skulle være "lige ud af landevejen") spillede sammen i 3 år. Men begge hygger sig stadig med at spille hjemme, hver for sig. Ove bor nu i København og har anskaffet sig et klaver, som han nyder at sidde at spille på. Bjarne sidder med sin guitar og synger og spiller hjemme på Smedegårdvej. Han hyggespiller også sammen med sin gamle studiekammerat Børge Lundager en gang om måneden. Bjarne er nu også i sin pensionisttilværelse gået i gang med at lære sig selv at spille på banjo.

Og historien om FairWay kan passende slutes med et citat fra besøget hos Bjarne: "At kunne spille et instrument er en gave for livet". Ove og Bjarne nåede også at glæde andre i og omkring Tvis med denne gave!

Fischers Fodvarmere

Orkesteret blev dannet i Tvis i starten af 1981. Medlemmer de første år var John Fischer, Karsten Søndertoft og Agner Lund.

John og Karsten er begge født i Tvis. John i 1959 som søn af skoleinspektør Helge Jensen og Else Jensen og Karsten som søn af dyrlæge Jørgen Søndertoft og Wilhelmine Van Dassen.

John voksede op med klaverundervisning hos Bodil Barslund og Karsten blev som dreng undervist på harmonika af Aksel Hallundbæk fra Holstebro. Karsten spillede som dreng sammen med sin far, der spillede violin (se omtale af Jørgen Søndertoft i 1. del af musikhistorien i Tvis).

John og Karsten spillede sammen som store drenge og helt unge til folkedans på Tvis Skole, hvor navnkundige Arne Bech var danseleder. Også Karstens bror, Finn, spillede med på harmonika, indtil han drog til Canada for at arbejde i 1976.

I 1980 blev Agner Lund (født i Spjald ansat som lærer på Tvis Skole. Han spillede på det tidspunkt trommer i danseorkesteret Burning Wheels, der havde udgangspunkt i Herning, hvor Agner tog sin læreruddannelse.

John, Karsten og Agner mødte hinanden på håndboldbanen i Tvis Hallen, og her blev de enige om at de ud over håndbolden på Tvis KFUM's daværende 1. hold i serie 3, også kunne spille lidt musik sammen.

Det blev til nogle øvninger i musiklokalet på Tvis Skole, og så var trioen klar til debuten, der foregik Sankthansaften i 1981 i Henry Møllers maskinhus. Scenen var en gummivogn, og John spillede på idrætsforeningens gamle klaver, der var blevet flyttet fra Tvis Hallen og – guderne må vide hvordan – var blevet løftet op på gummivognen. Klaveret var med jernramme og tungt som bare f..... . Orkesterets medlemmer stod også for at hente borde og stole i hallen og opstilling af disse i maskinhuset. Der var mødt en masse glade Tvis borgere op, og der blev danset flittigt til de ca. 15 numre, som sætlisten bestod af. Sanganlægget var venligst udlånt af Burning Wheels. Succesen var hjemme, et nyt Tvis-orkester havde set dagens lys, og snart begyndte folk at efterspørge Fischers Fodvarmere (som trioen var blevet enige om, at der skulle være navnet), til lokale familiefester.

En håbeful trio, her fotograferet på havnen i Hvide Sande

Aftenen efter Sankthansaften spillede trioen for øvrigt til Agners storesøsters 40-års fødselsdagsfest i privaten i Skjern. Her måtte klaveret også slæbes op af trappen og ind i stuen, med diverse skader på trappe og dørkarme som følge.

Nu blev der øvet jævnlige. Der skulle laves et underholdningsrepertoire. Her blev der taget udgangspunkt i de mange folkemusiknumre, som John og Karsten allerede kendte og kunne spille. Der skulle også laves et udvidet danse - sætliste, og her blev der lyttet meget til datidens populærunumre, der så blev kopieret.

Snart var kalenderen godt besat af bryllupper, runde fødselsdage og sølvbryllupper afviklet i Tvis Sognegårde og forsamlingshuse i nabosognene. Foreningsfester som Høstfester, Årsfester og afslutningsfester i idrætsforeninger var også på arrangementslisten.

Høstfest

i Videbæk Forsamlingshus
lørdag den 28. september kl. 19.00

Fælles spising
Menu:
• Hønsesalat m/ fløtes og salat
• Koteletter i fad m/ tilbehør
• Trifli
• Kaffe og småkager
• Natmad.

Underholdning:
Lokale kræfter
Musik:
»Fischers Fodvarmere«

Billetter á kr. 125; kan bestilles og afhentes hos E.P. Sko, Bredgade 22, tlf. 97 17 10 92. Senest **onsdag den 25. september.**
NB: Det nye udvalg for 1992 vil blive valgt på frivillig basis.
- Kom og vær med til at skabe en festlig aften, hvor land og by mødes - alle er velkomne...
Høstudvalget

Det gamle klaver blev udskiftet med et moderne Roland elklaver, nu var det nemmere at flytte rundt med. Der blev også indkøbt en elbas, som blev brugt lidt til spisemusikken af Agner og til nogle af dansenumrene af John. Et nyt sanganlæg blev indkøbt, da Agner i 1982 besluttede at stoppe i Burning Wheels. Det blev for svært at få kalenderen til at gå op, samtidig med at arbejdet som skolelærer på Tvis Skole jo også skulle passes.

I slutningen af 1981 flytter Karsten til Odense for at studere, men heldigvis havde han den sorte VW-1200 boble, der tit måtte tage turen til Vestjylland med harmonikaen på bagsædet.

Ud over familiefesterne fik orkesteret pludselig en stribe nye arrangementer ind i kalenderen. Det var de såkaldte enkeballer. De blev afviklet tre steder. I Sørvad, Hanning og Struer (Folkets hus). Det var dansemusik fra kl. 21 til klokken 01, med en smørrebrødspause indlagt. Gæsterne var enlige vestjyder, der ikke havde papir på hinanden, men stor danselyst. Der blev drukket øl, snaps og flyvere af det glade publikum. Her måtte der ikke skiftes takt undervejs fx i et potpourri. Og man havde faste valsepartnere, så ikke noget med at spille en vals som dans nr. 2! Det krævede et stort danserepertoire, da mange numre

også skulle spilles på opfordring. Og var der kommet en ny populær dansktopmelodi, skrevet af fx Bjørn og Okay, så forventede man, at den blev spillet.

I 1985 vendte Finn Søndertoft hjem efter endt uddannelse som skovtekniker i Norge. Det blev orkesterets held idet Karsten flyttede til København i starten af 1986, og dermed fik svært ved at overholde alle sine aftaler med orkesteret. Finn overtog nu harmonikaen ved nogle af arrangementerne, men samtidig var der også pludselig mulighed for – ved specielle lejligheder – at stille op med både Karsten og Finn på harmonika. Tostemmig harmonika gav et stort løft til meget af underholdningsmusikken, og var med til at gøre orkesterets sound unik i forhold til meget andet fest- spisemusik, der som regel havde et keyboard som melodiinstrument.

Ny frontfigur: Finn Søndertoft med harmonikaen

I denne periode var det ikke nemt at tilrette øvninger, når Karsten boede i København, og Finn for øvrigt var flyttet til Vester Thorup i Hanhered, hvor han havde fået job.

Orkesteret udviklede sig i den periode i høj grad på baggrund af, at John i 1986 afsluttede sin læreruddannelse – med musik som linjefag – og fik arbejde på Tvis Skole. John var den, der udviklede orkesteret, kom med de nye numre og nye arrangementer til danse - sætlisten og også i spisemusikken kom hans klaver til at fylde mere, hvor harmonikaen før havde været totalt dominerende. Udenlandsk folkemusik bliver også en større del af underholdningsmusikken.

Efterhånden som repertoire blev bredere, fik orkesteret også mod og lyst til større scener, og første mål var at komme til at spille til den lokale byfest, Spil-Sammen Festen i Tvis, hvor 4-500 borgere, herunder mange unge mennesker, mødte frem i slut- 80-erne. Men skulle orkesteret videre, så var der brug for en guitarist og også gerne en, der kunne styrke den vokale del.

Orkesteret vokser

I 1987 var Jørn Riiskjær kommet med i orkesteret, der nu kunne lejes som henholdsvis trio og kvartet. Jørn, der sammen med familien var flyttet til klostervej i Tvis, var musiklærer på Sct. Jørgens Skole, og med sin westernguitar og gode, dybe sangstemme, var der nu nye muligheder for at lave et noget anderledes og udvidet danserepertoire, alt efter gæsternes alderssammensætning.

Jørn underviste i frivilligt guitar spil på Sct. Jørgen, og en af hans gamle elever var Peter Kragballe, der i slutfirserne havde erfaring som bas- og leadguitarist i forskellige orkestersammenhænge i Holstebro.

I 1991 skulle der samles penge ind til et nyt musikanlæg til den nye Kultursal ved Tvis Hallen, og orkesteret tilbød nu at spille gratis til Spil-Sammen Festen, hvis honoraret i stedet for kunne gå til det nye anlæg (som orkesteret så også kunne bruge til at spille hallen op med ved arrangementet!) Støtteforeningens Spil-Sammen fest udvalg sagde ja, og dermed var drømmen gået i opfyldelse: Halbal på hjemmebane i Tvis Hallen i stedet for Brdr. Ulstrups orkester, der havde spillet i en årrække forinden. Her ses en kopi af den kontrakt der blev indgået med støtteforeningen.

ORKESTERKONTRAKT

Tvis, den 1. februar 1991

Der indgås hermed kontrakt mellem Støtteforeningen bag Spil Sammen Festen i Tvis og Fischers Fodvarmere.

Følgende er aftalt:

Der spilles i Tvis Hallen, lørdag den 17. august.

Let underholdningsmusik til spisning fra kl. 19.00 - 20.00

Dansemusik fra kl. 21.00 - 02.00

I dansemusikken har orkestret ifølge sædvanlig aftale med Dansk Musikerforbund ret til at afholde 15 min. pause pr time. Pauserne kan efter aftale afholdes i større/mindre perioder. Der spilles båndmusik i pauserne.

Fischers Fodvarmere er til arrangementet udvidet til minimum 5 musikere.

Som honorar er aftalt kr. 12.000 - skriver tolv tusinde -.

Dette beløb dækker også transport.

Honoraret udbetales fra Støtteforeningen på check til den selvejende institution Tvis Hallen, til hvem Fischers Fodvarmere har skænket honoraret til brug ved dækning af indkøb af musikanlæg til den nye kultursal. Dette anlæg er allerede indkøbt af Tvis Hallen.

Støtteforeningen forpligter sig til at orientere Tvis-boerne om, at hele orkesterhonoraret bliver skænket til Tvis Hallen.

Dette skal der orienteres om såvel i informationsfolderen om spilsammenfesten samt ved selve festen.

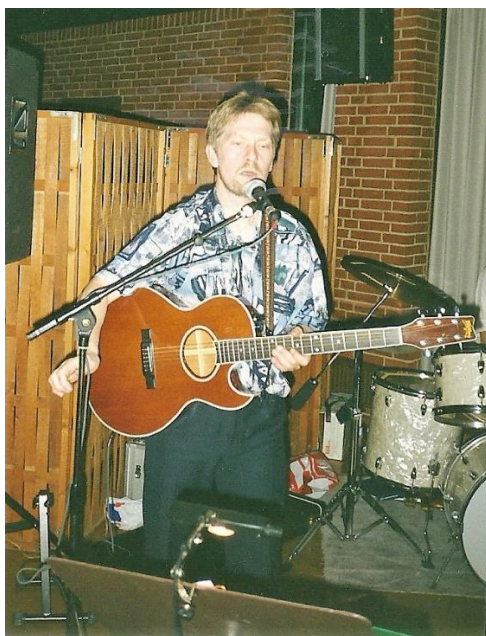
Tvis den

Tvis den

For Fischers Fodvarmere

For Støtteforeningen

Og nu kom Peter Kragballe så med i orkesteret. Der var brug for en musiker, der kunne fyre en guitarsolo af og samtidig løfte både den vokale del samt give mulighed for at udvide repertoire - specielt af hensyn til det yngre publikum. Aftenen blev en succes og i en lang årrække var det nu Fischers Fodvarmere, der spillede til årets byfest. Orkesteret har mange gode minder fra disse aftener. Der blev varmet op i omklædningsrummet sammen med halinspektør Søren Iversen, og der var forskellige gæstesolister på scenen de forskellige år. Her kan nævnes saxspilleren Wim fra Holland (en god ven af Søndertoft brødrene), og lokale Rene Andersen og Inge Ørgaard.

Jørn Riiskjær

Peter Kragballe

Med det udvidede orkester og større arrangementer i idrætshaller, var der brug for et større musikanlæg. Det lille anlæg med 6 kanals mixer blev udskiftet til et stort JBL anlæg med bas- og diskantthøjtalersøjle i hver side og monitører til alle i orkesteret. En 24 kanals mixer blev indkøbt, så også trommerne kunne mikes op. Det blev også nødvendigt med en større orkestertrailer.

Orkesteret bestod nu af 6 medlemmer, og alt efter arrangementets størrelse og værtens ønske, blev der spillet som trio, kvartet, kvintet og enkelte gange var alle mand med (fx til byfesterne i Tvis).

Peter kunne også spille trommer, og derfor fik Agner mulighed for at sende afbud, hvis der fx var indbudt til familiefest, og på harmonikaen delte Karsten og Finn arrangementerne. Det gjorde Jørn og Peter også på guitar, så det var kun John, der stort set var med hver gang (enkelte gange afløst af Peter, der så spillede bas). På den anden side gav de mange kombinationsmuligheder en stor frihed til orkesterets medlemmer, så pigerne derhjemme også nemmere kunne leve med at være gift med en musiker!

Hvor orkesteret før spillede primært i Tvis og Vestjylland, så blev det nu også til lange køreture over hele Jylland og enkelte arrangementer så fjerne steder som Fyn, Sjælland og Avernakø. Der blev i en kort periode arbejdet lidt sammen med et bookingbureau, men "mund til mund" metoden og uddeling af visitkort ved arrangementerne var nok til at kalenderen blev fyldt op. Alle skulle jo også passe et fuldtidsarbejde ud over familien og andre fritidsinteresser.

En typisk aften med orkesteret

For at give et indblik i orkesterlivet, så her lige et par ord omkring, hvordan et typisk arrangement forløb. Klokkerne ca. 15.00 pakkes der instrumenter i traileren. Vi har altid skiftes til køre. En times tid senere dukker vi op på spillestedet, og hilser på kokken og værten i forsamlingshuset. Det er vigtigt at komme i en god dialog og få styr på hvordan festen skal forløbe, og især hvornår orkesteret skal spise! Skal mad og sange spilles ind med en march? Skal der danses brudevals? Der er meget at få styr på! De fleste steder får man en rigtig god behandling og man føler næsten, at man er den del af huset.

Opstilling af instrumenter tager ca. en time, og skal der slæbes op af en smal trappe op på en lille scene, så kommer der sved på panden. Så er der lydprøve og gennemgang af de festsange, der skal spilles til under spisningen. Hvis festen starter 18.00, så er der en halv time til omklædning. Orkesteret har altid stillet op i ens påklædning, og det har udviklet sig fra ens skjorter med forskellige veste til hvide skjorter med sorte habitjakker.

Så er der spisning med dæmpet dinnermusik og festsange, og pauser under diverse taler og indslag. Her har vi ofte mulighed for at gå i køkkenet og få noget at spise undervejs. Nogle fester kræver spisemusik i helt op til 6 timer, og mange gange har orkestret pga. utallige taler og festsange været pressede for at nå brudevalsen inden klokken 24.00.

Så skal der skiftes mapper og gøres klar til dansemusikken. Det er altid spændende om gæsterne er af den slags, der fylder dansegulvet med det samme, eller de fleste sidder fordybede over snakken sammen med kaffen og cognacen. Før i tiden var der ofte dans til klokken 01.30 eller 02.00, men efterhånden bliver 01.00 det mest almindelige. Og nogle aftener er der ønske om overdans, hvilket vi altid har sagt ja til.

Vi har altid sluttet med "Skuld gammel venskab rent forgå" inden natmaden. Selv om man godt kan hænge lidt i bremsen efter at have spillet i 7-8 timer, så er det med straks at komme i gang med at få pakket alt grejet sammen og læsset det hele ud i traileren, hvorefter der klædes om igen, og så kan man som regel lige nå lidt natmad inden det tages ud.

Og så er det afgang hjemad til aflæsning af instrumenter, og er man heldig så er man under dynen klokken 03.00, nogle gange en del senere! Ved et sommerarrangement i Hanherred, hvor vi overnattede hos Finn i Vester Thorup, sluttede aftenen med at vi tog en badetur i Vesterhavet mens solen stod op ved 5 tiden søndag morgen.

Billeder fra Spil-Sammen festerne, hvor Peter forsøger sig som Susanne Lana. Der blev optrådt i mange forskellige former for orkestertøj i aftenens løb. Sigøjnervestene var en af dem!

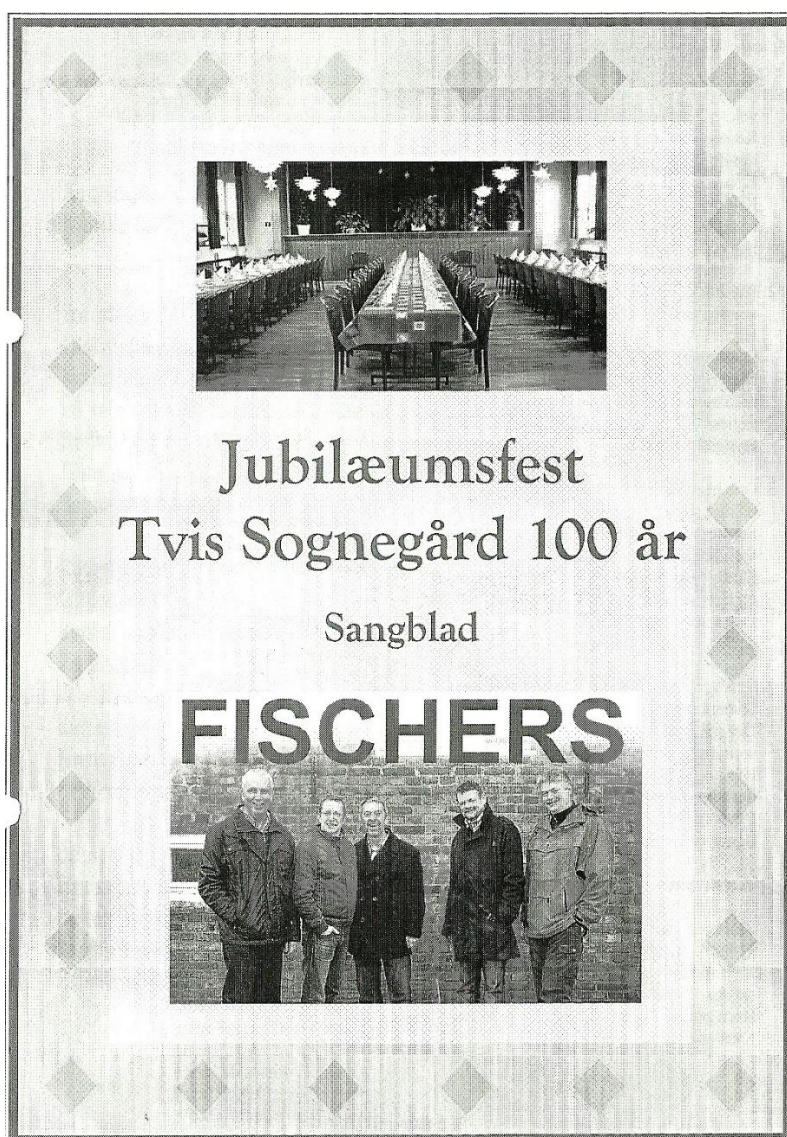
Tvis Sognegård

Fischers Fodvarmere har spillet rigtig mange gange i Tvis Sognegård, ja det har nærmest været vores andet hjem. De første mange år var det med Eddie og Emma som værtspar. Det var jo for det første rart, at man ikke skulle ud på en lang køretur, og for det andet så kunne vi næsten altid komme og fjerne grejet næste dag, hvis vi foretrak det. Det betød jo, at man godt kunne sætte sig sammen og hygge sig med en øl eller to efter festen. Vi har tilbragt mange timer ved det hyggelige lille bord i baglokalet ved køkkenet, og i pausen mellem spisningen og dansen hyggede vi os tit med Eddie, mens de to store fredelige schæferhunde lå og sov under bordet.

En aften hvor Eddie mente vi skulle have en snaps, lavede vi et nummer med John, der ikke var kommet ud til bordet endnu. I stedet for snaps, så fyldte vi madolie op i hans snapseglas, og det var helt umuligt at se forskel på. Eddie sagde skål og John så mildest talt mærkelig ud i hovedet, da han skyllede sin "snaps" ned.

Tit var det lokale Tvis-boere, der afholdt festen, og det gjorde jo det hele lidt nemmere og mere afslappet. Også den aften, hvor orkesteret pludselig midt under dansen blev reduceret til to mand. Helle var højgravid og John blev hidkaldt for straks at tage med på sygehuset. Det betød at Karsten og Agner selv måtte spille den sidste time. Det lød lidt underligt med kun baslyd fra stortrommen, men alle de lokale bar over med det (det var Vivi og Kim Brødbæks bryllupsfest).

Også da Grethe og Claus Worm, Lene og sidst Mette blev værter i Tvis Sognegård nød orkesteret altid at spille på hjemmebane i Tvis Sognegård. Nu blev det almindeligt at stille orkesteret op i den lille sal med dansegulv foran, og det var her rigtigt rart at være fri for at slæbe alt udstyret op på scenen.

I 2011 blev orkesterets 30-års jubilæum slået sammen med Sognegårdens 100-års jubilæum. Det blev en fantastisk festaften, hvor der var totalt fyldt op i de gamle festlokaler, som nu desværre ikke findes mer!

Julefrokosterne i Ørnhøj

Allerede midt i 80-erne startede Fischers Fodvarmere med at spille til julefrokoster på Ørnhøj Hotel. Der var altid stuvende fyldt (ca. 200 gæster). Det var Ester Nielsen, der var vært på hotellet, og sammen med den navnkundige kogekone, Margit, blev der i den grad sørget for både gæsterne og orkesterets medlemmer. Festen startede med at den overdådige traditionelle julemenu på ta-selv bordene skulle læses op, og så var der altid gættekonkurrence om, hvor meget kalkunen vejede.

Undervejs skulle orkesteret afvikle en julekonkurrence, hvor der var en flaske snaps til det vindende bord. I pauserne undervejs blev orkesteret vartet op i den tilstødende krostue, og højdepunktet var, når Margit kom ud med snapseflasken for at skåle med "sine drenge". Et år var der snestorm udenfor, og vi blev derfor tilbudt overnatning på værelserne på loftet. Den aften fortsatte festen med personalet lang tid efter at gæsterne var taget hjem! Hvert år sluttede arrangementet for øvrigt med at Ester afregnede og fandt kalenderen frem og næste års datoer blev fastlagt. En del år spillede orkesteret både fredag og lørdag, så det var jo rart ikke at skulle stille grej op på anden dagen.

En stor familie

De mange timer sammen på landevejen og i forsamlingshusene blev fundamentet til et fantastisk venskab og sammenhold, ikke bare mellem orkesterets medlemmer men også i høj grad familierne. De næste billeder viser eksempler på dette. Ved Spil-Sammen festen deltog orkesteret flere år i optoget og derefter i gadefodboldturneringen (med Finn som målmand). Og flere gange rejste orkesteret sammen til Holland, for at besøge Borculo, hvor Karsten og Finns mor trådte sine barnesko. Her spillede orkesteret ved flere lejligheder, bl.a. med musikledsagelse til danske folkedansere.

Hårdt, men sjovt at være barn i Fischers.

Finn i orkestertrailer

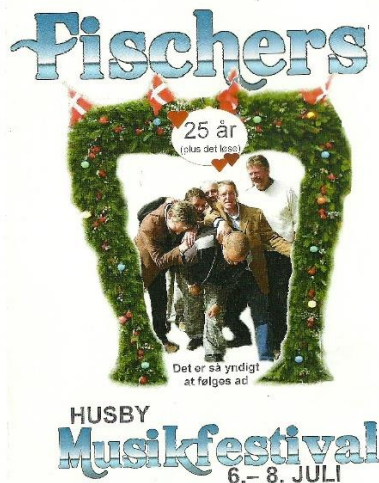
Fra optoget i byen og folklørefestivallen i Borculo i Holland

Husby festivalerne

I 1999 fik John nyt job som efterskolelærer i Husby, og da orkesteret i 2001 planlagde et 20-års jubilæumsarrangement, fik vi mulighed for at afvikle dette i sommerferien på skolen. Her var der ideelle forhold med en minihal, hvor der kunne rummes 2-300 mennesker til fest, samt mulighed for overnatning i elevhusene. Orkesterets 6 medlemmer lavede hver en liste med navne på venner og familie, der for et beskedent bidrag blev inviteret til musikfestival afviklet over en hel weekend.

Opbakningen var enorm, og der blev hyret en masse forskellige musikgrupper ind for beskedne honorarer til at spille ved festivalen. Peter havde på dette tidspunkt startet sit eget øl importfirma, så der var masser af spændende øl på fadølslanlægget. Flere af orkesterets børn, der efterhånden også var kommet i gang med at spille på forskellige instrumenter, bidrog også sammen med deres kammerater.

Den første Husby festival blev en kæmpe succes, og gæsterne pressede så meget på for en gentagelse, at den blev afviklet 3 gange mere i perioden frem til 2009. Det var en festival, hvor orkesterets medlemmer og familier dyrkede venskabet og sammenholdet, og hvor mange af gæsterne kom til at kende hinanden på kryds og tværs af familierne. Økonomisk set skulle det bare hænge sammen, hvilket også lykkedes.

På stor scene	FISCHERS MUSIKFESTIVAL	Fischercafeen
Kl. 12.00-13.00 Fischers byder velkommen og synger på stor scene The Foolish Monty Kl. 13.30-14.30 Show, musik og underholdning Kl. 16.30-17.45 JC. Band Skotsk/irsk folkemusik Warmers Kl. 19.30-20.30 50'er Rock and Roll Kl. 21.00-22.30 Workin' Mojo Chicago Blues Three to Rock Kl. 23.00-02.00 Fantastisk 60'er-venlig dansemusik	PROGRAM Kl. 12.00 - 13.00 Fischers byder velkommen og åbner festivalen på stor scene Kl. 15.00 - 16.00 Fischers spiller op til fællessang fra stor scene Kl. 18.00 - 19.00 Spisning. Under spisningen vil der i sognegården være underholdning ved Blue Grass Orkester Konferencier: Svend Ørgaard Husby 28. JUNI 2003	Betty og Rasmus Kl. 14.15-15.00 Underholder med Carol King - sange Kl. 16.00-16.45 Ken C. Pop, rock og ballader på akustisk guitar Fischercafeen er åben for evt. musikalske indslag. Henvendelse til konferencieren.

Skolefesterne

Allerede i starten af 80-erne startede John og Agner med at spille til skolefester på Tvis Skole. Det var de gode gamle sanglege, der var udgangspunktet, og med tiden blev det til arrangementer på adskillige skoler i området. Efterhånden som diskotekerne overtog skolefesterne for de lidt større børn, så var det primært skolefester i indskolingen, der blev spillet til. Og det er fortsat helt op i nutiden. I dag kommer mødre og fædre og siger, at det er hyggeligt, at det er det samme orkester der spiller, som dengang de gik i skole, og børnene hygger sig stadig med at danse til sanglege som, "tyv ja tyv" og "Per syvspring". På den måde bevares kulturen fra de gamle folkedanse og sanglege for børn krydret med lidt Boogie Woogie og ballondans, og de to "gamle" skolelærere elsker stadig at spille for og være sammen med børnene!

Irske aftener og musikalske rundrejser

Folkemusikken har altid været en stor del af orkesterets DNA, og mange gæster ved de traditionelle festarrangementer har gennem tiden givet udtryk for, at her har orkesteret noget særligt at byde ind med. Efter 2010 forandrede festkulturen sig. Der blev afviklet færre fester med levende musik under spisningen, og det mærkede man også i Fischers, som nu var blevet det nye kortere navn på orkesteret. Det var blevet tid til at gå nye veje med et nyt musikalsk tilbud ud over de traditionelle fester.

Derfor blev der udarbejdet to forskellige koncepter til det mere modne publikum, der gerne ville lytte til folkemusik tilsat en god historie og krydret med fællessange. Under overskriften "en musikalsk rundrejse", blev der sammensat et program på ca. 2 timer, hvor der blev spillet og fortalt om folkemusik fra forskellige lande. Svensk folkemusik, ungarske csardas, franske musettevalse, irsk og skotsk folkemusik osv.

Især det sidste var meget populært, og alle kendte de irske klassikere takket være bl.a. Dubliners og De Gyldne Løver. Og i orkesteret fandt man flere og flere numre fra den skotske og irske folkemusik frem, hvilket til sidst medførte, at der nu var nok til en hel aften underholdning, fællessang og fortælling om denne musikgenre. Det blev til mange rigtig fine arrangementer, hvor alle orkestermedlemmers styrker og kompetencer kunne komme frem.

Aulum Mølle og de årlige udsolgte dobbeltaftener fredag-lørdage i golfcafeen hos Kirsten Nielsen i Råsted (ca. 200 glade deltagere hver aften) var to af de steder, som har givet orkesteret fantastiske oplevelser, men også større spillesteder som Folkets Hus i Struer, samt diverse haller ude vest på (Lemvig, Sdr. Nissum og Lemvig) blev besøgt. I orkesteret er der ingen tvivl om, at denne type arrangementer skal der fortsat sættes på i fremtiden.

FOLK-CLUB '95 ønsker
alle medlemmer en
glædelig jul og et godt,
musikalsk nytår

Januar

Klubaften mandag d. 31. januar 2011 kl. 19.30
i Folkets Hus, Teglmønstret 2, Struer

Fischers

Det nye år i Folk-Club '95 indledes med et længe ønsket genbesøg med Fischers, som flere måske kan huske spillede for os for 8 år siden, da vi holdt til i Stuer Søjklubs lokaler.

Fischers blev som band dannet helt tilbage i 1981 af John Fischer, Agner Lund og Karsten Sønderløft. Igenem de snart 30 år, orkesteret har eksisteret, er der efterhånden kommet flere til, så de har været oppe på 6 mand, men i dag er de normalt kun 5.

Den nuværende besætning er hovedrene Karsten Sønderløft (harmonika) og Finn Sønderløft (harmonika), Agner Lund (trommer, vokal), Jørn Ridskær (guitar, vokal) og John Fischer (klaver, bas og vokal), der har givet navn til bandet. Alle orkesterets medlemmer er eller har været - ved siden af at have spillet i orkesteret gennem mange år - meget aktive inden,

Finn

John

Agner

John

Karsten

Rent musikalsk kan Fischers bevæge sig vidt omkring i genrene, men de spiller fortrinsvis med udgangspunkt i egne arrangementer, og de har i løbet af de mange år spillet ved et uaf af begivenheder i klubber, på små spillesteder og til private arrangementer samt deltaget i musikfestivaler i både Danmark og Holland.

Repertoiret er vidtfavnende, men bygger især på to grundstammer, nemlig populær dansemusik og folkemusik. Det er den sidste del, der vil blive præsenteret på denne årets første klubaften, hvor vi vil blive taget med på en rundrejse i forskellige folkemusikgenrer omfattende den skotske, irske, nordiske, slaviske, ungarske (sigøjnermusik) m.m. Rejsen vil foregå i en hyggelig og munter stemning, ledsaget af små anekdoter samt lidt musikhistorie, så gå ikke glip af denne festlige start på forårsseasonen.

Klik ind på www.folkclub95.dk for at se mere

Ved siden af at spille i »Fischers« er alle orkesterets medlemmer meget aktive inden for musikken. Foto: Privat

Første klubaften i Folk-klub

STRUER: Mandag den 31. januar klokken 19.30 inviterer Folk-Club'95 til årets første klubaften i Folkets Hus i Struer. Det er et lokalt band fra Holstebro, der spiller. Næmlig orkesteret »Fischers«, der blev dannet helt tilbage i 1981 af John, Agner og Karsten. Igenem de mere end 30 år, orkesteret har eksisteret, er der efterhånden kommet flere til. Det består i dag af broderne Karsten og Finn Sønderløft (harmonika), Agner Lund (trommer, vokal), Jørn Ridskær (guitar og vokal) og John Fischer (klaver, bas og vokal).

Repertoiret er vidtfavnende, men bygger især på to grundstammer, nemlig populær dansemusik og folkemusik. Det er den sidste del, der vil blive præsenteret på denne klubaften, hvor deltagerne bliver taget med på en rundrejse i folkemusikgenrer omfattende den skotske, irske, nordiske, slaviske, ungarske (sigøjnermusik) m.m. Rejsen vil foregå i en hyggelig og munter stemning, ledsaget af små anekdoter samt lidt musikhistorie.

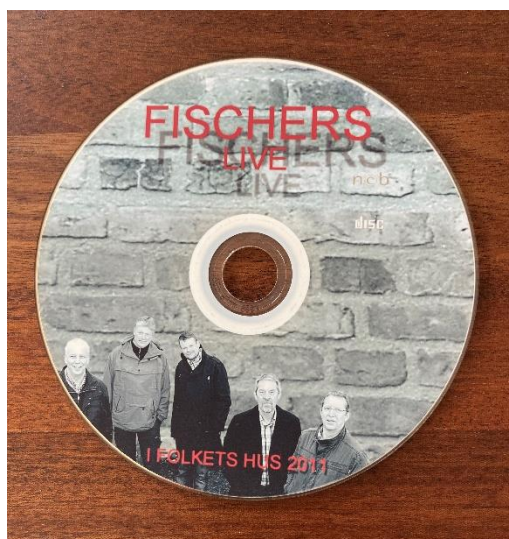
Kassettebånd og CD-indspilninger

Ligesom alle andre orkestre, var der brug for at gæsterne efter festen kunne købe et kassettebånd eller senere en CD når festen var slut. Den første professionelle indspilning blev lavet i Hepper Sound Studiet i Holstebro først i 90-erne. Det var orkestrets guitarist Peter Kragballe der producerede og lagde studie til en hyggelig weekend, hvor A-siden var underholdningsmusik og B-siden dansemusik.

1. POLKA FRA NORDSJÆLLAND (Dansk folkemelodi)	(2.59)
2. CALLE SCHEWENS VALS (Evert Taube)	(3.01)
3. SKOTSK / IRSK MEDLEY:	(7.04)
a) Fanny Power	
b) Irish Washerwoman	
c) Durham reel	
d) Skotsk reel	
e) Woodchopper reel	
f) Miss Supertest's	
4. CAFE DU PORT (Fransk musettevals / N. Virano)	(2.54)
5. RUSSISK / TJEKISK MEDLEY:	(7.08)
a) Moldau (B. Smetana)	
b) Midnight in Moscow (V. Ssolowjoff)	
c) Donauwellen (J. Ivanovits)	
d) Kalinka (Russisk folkemelodi)	
6. TICO TICO (Brasiliansk samba / Z. Abren)	(3.48)
Side 2	
1. HAVE I TOLD YOU LATELY THAT I LOVE YOU (Scott Wiseman)	(2.30)
2. GARDEN PARTY (Ricky Nelson)	(3.57)
3. HELLO MARY LOU (Ricky Nelson)	(2.07)
4. LUCKY LIPS (Jerry Leiber / Mike Stoller)	(2.39)
5. BREAKING UP IS HARD TO DO (Neil Sedaka / Howard Greenfield)	(3.05)
6. TILL HONKY GETS TONKY AGAIN (Mickey Jopp)	(3.27)
7. CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL MEDLEY: (John C. Fogerty)	(8.40)
a) Bad Moon Rising	
b) Who'll Stop The Rain	
c) Looking Out My Backdoor	
d) Have You Ever Seen The Rain	

Som før nævnt spillede Fischers i Folkets hus i Struer i efteråret 2011, og her blev der lavet en liveoptagelse som blev udgivet på CD. Indholdet er primært irsk folkemusik.

Fremtiden for Fischers

Ved indgangen til 2019 er der stadig på 38. år godt gang i orkesteret. Kalenderen er ikke lige så fyldt med arrangementer som i de gode gamle dage, men selv om medlemmerne er blevet ældre og et par (Jørn og Agner) nu er gået på pension fra arbejdsmarkedet, så har alle stadig meget lyst til at spille og fortsat udvikle orkesteret. Nye muligheder dukker hele tiden op. Ud over de netop omtalte folkemusikarrangementer, er der fx nu efterspørgsel efter hyggemusik til receptioner. Orkesteret er også gået over til moderne markedsføring i form af hjemmesiden: www.fischers-musik.dk

Det er stadig fællesskabet og venskabet, der danner grundlaget for Fischers, der i dag består af 5 medlemmer, idet Peter Kragballe er stoppet i orkesteret. I disse år spiller orkesteret til sølvbryllupper for par, hvor man også har spillet til deres bryllup. Og når vi siger godnat, siger vi, at vi også helt sikkert er klar til at spille til deres guldbryllup!!

Børnene spiller med. Her fra Plexus i Idom, hvor det er Martin Fischer i forgrunden med sin okulele.

På kig ud i fremtiden!

Vellykket festival med god musik og stemning

Af Henry Møller, 60'er festivalen i Holstebro
rask@bergske.dk

■ **60'ER FESTIVAL:** »Det blev en vellykket lokalscene festival, med god musik og stemning.«

Opsummerer Henry Møller fra 60'er festivalen, der har hovedansvar for denne del af festivalen.

Han har denne opsamling af forløbet.

Udvidet trio

Det første band gik på 12.45, det var Æ bette trio som i dagens anledning var blevet til Æ stuer quartet.

Bandet består af Per (hat) Andreasen (Bas, Vocal), som til daglig arbejder ved Kaj Bech. Han har spillet i ca. 30 år, hvor af de 14 år var i Young Ones.

Per (slagter) Andersen (Keyboard), som til daglig er kørerlærer. Han har spillet i ca. 35 år i bla. sun-z og nat-sværmerne.

Kristian Stokvad bandets yngste(trommer), som til daglig er mekanikerlærling. Han har spillet i ca. 10 år.

Jens Ejvind Jensen (guitar) er med i dagens anledning. Han arbejder til daglig på Vestjyllands Andel og har spillet i ca. 40 år.

Der var mødt en del publikum op i det gode vejr, som dansede til sange som, Louise, Vesterbro, se Venedig og da Who'll stop the Rain og

Det lykkedes også at komme til at spille til 60'er festival i Holstebro Anlæg

Gierlev-Omsid Herreders Folkedans
ØMMERBYSEL AVIS **Mariager Avis**

Norup Forsamlingshus

HØSTFEST

Fischers Fodvarmere

**lørdag den 15.
september kl. 19.00**

Slut op om denne ene fest
for jeres forsamlingshus skyld!

Mød med madkurv og godt humør

*...og så skulle det jo være
et rigtigt humørorkester!*

Hjemmelavede PLATTER
kan bestilles ved VITA, tlf. 58 36 32.

Bestyrelsen.

På langtur til Norup ved Mariager i de gode gamle dage.

Højt humør til irsk aften

Fra de glade slut 80-ere. Der spilles til høstfest på Tvis Plejehjem.